

vedkommende amtskommune, kan amtsrådet vedtage at opkræve grundskyld med indtil 10 promille af grundværdien ved den seneste vurdering forud for 12. almindelige vurdering. Grundskyldpromillen for de pågældende ejendomme kan dog ikke fastsættes lavere end den promille, hvormed grundskylden i det pågældende skatteår opkræves af de øvrige ejendomme i amtskommunen, ligesom den amtskommunale grundskyld af den enkelte ejendom ikke kan overstige det beløb, der i skatteåret 1960-61 påhvilede den pågældende ejendom i amtskommunal grundskyld.

De beløb, der efter ydelsen af statstilskud og udskrivning af ejendomsskat efter de ovenfor angivne retningslinjer i øvrigt er fornødne til dækning af amtskommunernes udgifter, tilvejebringes ved udskrivning på indkomsterne.

Beskatningen af indkomsterne gennemføres derved, at den enkelte amtskommune udskriver på amtsrådskredsens kommuner. Udskrivningen fordeles på kommunerne i forhold til de samlede indkomstbeløb i hver enkelt kommune i det foregående skatteår. Den enkelte kommunes tilsvarende til amtskommunen udskrives på indkomsterne ved forhøjelse af kommunens lignings-, beskatnings- eller udskrivningsprocent, og forhøjelserne, der kaldes den amtskommunale lignings-, beskatnings- eller udskrivningsprocent, anføres særskilt i skattekvitteringen.

III. Begrænsning i adgangen til udskrivning af de sognekommunale ejendomsskatter.

De samlede sognekommunale ejendomsskatter for en ejendom kan for intet skatteår overstige det beløb, der i skatteåret 1960-61 påhvilede den pågældende ejendom som sognekommunal grundskyld og ejendomsskyld. Dette gælder dog ikke de af kommunerne i Københavns amtsrådsreds samt de af de i kommuneskattelovens § 9 a, stk. 1, b), nævnte øvrige sognekommuner, hvor grundskyldpromillen for skatteåret 1960-61 var under 25. I disse kommuner vil grundskyldpromillerne uanset det fastsatte ligningsforhold af kommunalbestyrelsen kunne forhøjes indtil 21 i det første skatteår, indtil 22 i det